Exodus 19:1-20:23

More info >

Exodus 19:1-20:23

(1) On the third new moon after the Israelites had gone forth from the land of Egypt, on that very day, they entered the wilderness of Sinai. (2) Having journeyed from Rephidim, they entered the wilderness of Sinai and encamped in the wilderness. Israel encamped there in front of the mountain, (3) and Moses went up to God. The LORD called to him from the mountain, saying, "Thus shall you say to the house of Jacob and declare to the children of Israel: (4) 'You have seen what I did to the Egyptians, how I bore you on eagles' wings and brought you to Me. (5) Now then, if you will obey Me faithfully and keep My covenant, you shall be My treasured possession among all the peoples. Indeed, all the earth is Mine, (6) but you shall be to Me a kingdom of priests and a holy nation.' These are the words that you shall speak to the children of Israel." (7) Moses came and summoned the elders of the people and put before them all that the LORD had commanded

שמות י"ט:א'-כ':כ"ג

(א) בַּחַּדָשׁ הַשַּׁלִישִׁי לצאת בַּנִי־יִשְׂראַל מַאָרֶץ מִצְרֵיִם בַּיִּוֹם הַלָּה בַאוּ מִדְבַּר סִינֵי: (ב) וַיָּסְעָוּ מֶרְפִידִים וַיַּבּאוּ מִדְבֵּר סִינֵּי וַיַּחַנְוּ בַּמָּדְבֵּר נַיָּסוְ־שֵׁם יִשְׂרָאֵל נֵגֶד הָהָר: (ג) וּמֹשֶׁה עַלָה אֵל־הַאֱלֹהָים וַיִּקְרָא אֱלֵיו יִהוַהֹ מן־ההר לַאמֹר כָּה תֹאמַר לְבֵית יַעַקֹב וְתַגֵּיד לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל: (ד) אַתַּם רְאִיתֶם אֲשֵׁר עַשִּׂיתִי לִמְצָרֵיִם וַאֲשַׂא אָתְכֶם עַל־כַּנְפֵי נשׁלִים ואבא אתכם אלי: (ה) ועתֹה אָם־שַׁמְוֹעַ הִשְׁמִעוּ בָּקֹלִי וּשְׁמַרְתָּם אַת־בָּרִיתֵי וָהַיִּיתֵם לֵי סְגַלַּהֹ מְכַּל־הַעַמִּים כִּי־לִי כַּל־הַאָרֵץ: (ו) וְאַתֵּם תִּהִיוּ־לֵי מַמְלֵכֶת כֹּהָנִים וְגִוֹי קַדְוֹשׁ אֱלֵה הַדְּבַרִים אַשֶׁר תִּדַבֵּר אֶל־בָּנֵי יִשְׂרָאֵל: (ז) וַיַּבְאׁ מֹשֶׁה וַיָּקָרָא לִזְקְנֵי הָעָם נַיָּשֶׂם לִפְנֵיהֶם אֵת כּל־הַדָּבַרִים הֹאֶלָה אָשֵׁר צְוָהוּ יָהוָה: (ח) וַיַעַנוּ כַל־הַעַם יַחָדַוֹ וַיִּאמְרוּ כֵּל אֲשֶׁר־דְבֵּר יהוה נעשה וישב משה את־דָּבְרֵי הַעַם אַל־יָהוָה: (ט) וַיֹּאמר יְהוֹה אַל־משָׁה הַנָּה him. (8) All the people answered as one, saying, "All that the LORD has spoken we will do!" And Moses brought back the people's words to the LORD. (9) And the LORD said to Moses, "I will come to you in a thick cloud, in order that the people may hear when I speak with you and so trust you ever after." Then Moses reported the people's words to the LORD, (10) and the LORD said to Moses, "Go to the people and warn them to stay pure today and tomorrow. Let them wash their clothes. (11) Let them be ready for the third day; for on the third day the LORD will come down, in the sight of all the people, on Mount Sinai. (12) You shall set bounds for the people round about, saying, 'Beware of going up the mountain or touching the border of it. Whoever touches the mountain shall be put to death: (13) no hand shall touch him, but he shall be either stoned or shot; beast or man, he shall not live.' When the ram's horn sounds a long blast, they may go up on the mountain." (14) Moses came down from the mountain to the people and warned the people to stay pure, and they washed their clothes. (15) And he said to the people, "Be ready for the third day: do not go near a woman." (16) On the third day, as morning dawned, there was thunder, and lightning, and a dense cloud upon the mountain, and a very loud blast of the horn; and all the people who were in the camp trembled. (17) Moses led the people out of the camp toward God, and they took their places at the foot of the mountain. (18) Now Mount Sinai was all in smoke, for the LORD had come down upon it in fire; the smoke rose like the smoke of a kiln, and the whole mountain trembled violently. (19) The blare of the horn grew louder and louder. As Moses spoke, God answered him in thunder. (20) The LORD came down upon Mount Sinai, on the top of the mountain, and the LORD called Moses to the top of the mountain and Moses went up. (21) The LORD said to Moses, "Go down, warn the

אַנֹלִי בַּא אֱלֵיךּ בָּעָב הַעַנַן בַעֲבֿוּר יִשְׁמֵע הַעַם בִּדַבָּרִי עִמַּדְ וְגַם־בִּדְּ יַאֲמֶינוּ לְעוֹלֵם וַיַּגֵּד מֹשֵׁה אֶת־דָּבְרֵי הַעַם אֱל־יִהוָה: (י) וּאמר יהוה אַל־משה לַך אַל־העם וָקְדַשְׁתָּם הַיָּוֹם וּמָחֶר וְכִבְּסְוּ שִׂמְלֹתָם: (יא) והיו נכנים ליום השלישי כי ו ביום השָּׁלִישָּׁי יַבֶד יִהוָה לְעִינֵי כַל־הַעַם עַל־הַר סִינֵי: (יב) וָהָגָבַּלְתַּ אֶת־הַעַם ׁסַבֵּיב לָאמֹר השמרו לכם עלות בַהר וּנגע בּקצהוּ כּל־הַנֹגַעַ בּהָר מָוֹת יוּמָת: (יג) לֹא־תַגַּע בֿוֹ יַּבֶּר אָם־בְּהַמָּה יִיָּבֶרה אָם־בְּהַמָּה יִּיָּבֶרה אָם־בְּהַמָּה אָם־אָישׁ לֹא יָחָיָה בָּמְשֹׁךְ הַיֹּבֶּל הַמַּה יַעֲלוּ בָהָר: (יד) נַיָּרָד מֹשֵׁה מְן־הַהַר אֵל־הַעַם ניקדש את־העם ניכבסו שַמְלתִם: (טו) ניאמר אל־העם היו נכנים לשלשת ימים אַל־תַּגִשׁוּ אַל־אַשָׁה: (טז) וַיָהֵיּ בַיּוֹם השלישי בהית הבקר ניהי קלת וברקים ועַגַן כַּבֶּד עַל־הַהָּר וָקָל שׁפַר חַזָק מָאָד וַיָּחַרָד כַּל־הַעָם אֲשֶׁר בַּמַחַנָה: (יז) וַיּוֹצֵא משה את־הַעָם לקרַאת הַאֱלֹהִים מְן־הַמַּחַנָה ניתיצבו בַּתַחַתִּית ההר: (יח) והר סיני עשׁן כַלּוֹ מִפָּנֵי אֲשֶׁר יַרָד עַלֵיו יְהוָה בַּאֲשׁ וַיַּעַל צַשַׁנוֹ כָּעַשֶׁן הַכָּבָשַׁן וַיָּחַרֶד כַּל־הַהַר מָאָד: (יט) וַיָהֶל קוֹל הַשׁוֹפַּר הוֹלֶךְ וְחָזֵק מְאָד משה ידבר והאלהים יעננו בקול: (כ) וירד יָהוָה עַל־הַר סִינֵי אֱל־רָאשׁ הַהַר וַיִּקרַא יָהוָה לִמשֵה אֱל־רָאשׁ הַהָּר נַיַּעַל משֵה: (כא) ניאמר יהוה אל־משה כד העד בעם פַּן־יָהֶרְסִוּ אֵל־יִהוַהֹּ לְרָאוֹת וְנַפַּל מְמֵנוּ רָב: (כב) וָגָם הַכּּהָנֵים הַנְּגַשִׁים אֵל־יִהוָה יִתְקַדֵּשׁוּ פֶּן־יִפְרִץ בַּהָם יִהוָה: (כג) וַיָּאמֶר משה אַל־יָהוֹה לא־יוּכֵל העם לְעַלֹת אַל־הַר סִינֵי כִּי־אַתַּה הַעֶּדְתַה בַּנוּ לָאמֹר הַגָבֵּל אֵת־הָהָר וְקְדַּשָׁתְּוֹ: (כד) וַיּּאֹמֶר אֵלָיו יהנה לד־בד ועלית אַתַּה ואַהרן עמַד וָהַכֹּהָנִים וְהַעַּׁם אַל־יֵהֶרְסוּ לַעֲלֹת אֵל־יִהוָה פֶּן־יִפְרַץ־בָּם: (כה) נַיֶּרֶד מֹשֶׁה אֱל־הָעֵם ניִאמר אַלהֶם: (ס) (א) ניִדבֵּר אַלהִים אַת

people not to break through to the LORD to gaze, lest many of them perish. (22) The priests also, who come near the LORD, must stay pure, lest the LORD break out against them." (23) But Moses said to the LORD, "The people cannot come up to Mount Sinai, for You warned us saying, 'Set bounds about the mountain and sanctify it." (24) So the LORD said to him, "Go down, and come back together with Aaron; but let not the priests or the people break through to come up to the LORD, lest He break out against them." (25) And Moses went down to the people and spoke to them. (1) God spoke all these words, saying: (2) I the LORD am your God who brought you out of the land of Egypt, the house of bondage: (3) You shall have no other gods besides Me. (4) You shall not make for yourself a sculptured image, or any likeness of what is in the heavens above, or on the earth below, or in the waters under the earth. (5) You shall not bow down to them or serve them. For I the LORD your God am an impassioned God, visiting the guilt of the parents upon the children, upon the third and upon the fourth generations of those who reject Me, (6) but showing kindness to the thousandth generation of those who love Me and keep My commandments. (7) You shall not swear falsely by the name of the LORD your God; for the LORD will not clear one who swears falsely by His name. (8) Remember the sabbath day and keep it holy. (9) Six days you shall labor and do all your work, (10) but the seventh day is a sabbath of the LORD your God: you shall not do any work—you, your son or daughter, your male or female slave, or your cattle, or the stranger who is within your settlements. (11) For in six days the LORD made heaven and earth and sea, and all that is in them, and He rested on the seventh day; therefore the LORD blessed the sabbath day and hallowed it. (12) Honor your father and your mother, that you may long endure on the land that

כַּל־הַדָּבַרִים הַאֵּלָה לָאמָר: (ס) (ב) אַנֹכִי יהוה אַלהֹידְ אַשֵּׁר הוֹצָאתִידְ מָאַרִץ מִצְרַיִם מַבֶּ ית עַבָּדֵ ים: (ג) לְאׁ יָהְיֵה־לְדֵּ אֵלֹהֵים אַחֶרִים עַל־פַּנַיַ (ד) לֵא תַעַשֶּׁה־לְדֵּ פַּסְל ו וָכַל־תִּמוּנָה אָשֵׁ ר בַּשַׁמַיִם ו מִשַּׁעַל וַאָשֵׁר ּ בארץ מת שת נאש ר במים ו מת שת לַאַרץ (ה) לא־תִשְׁמַחַוֹ,ה לַהָם וֹלָא תַעֲבְדֵם כֵּי אַנֹכִّי יָהוָה אַלֹהֵיךּ אֵל קַנַּא פֿקד עַוֹן אַבָּת עַל־בָּנֵים עַל־שָׁלֶשֵׁים וְעַל־רְבָּעִים לשנא י: (ו) ועשה חסד לאלפים לאהבי וּלְשֹׁמְרֵי מְצוֹתִי: (ס) (ז) לֹא תִשְׂא אָת־שֵׁם־יִהוָה אֱלֹהֵיךּ לַשַּׁוָא כֵּי לָא יִנַקָּה יָהוָֹה אַת אֲשֶׁר־יִשֵּׂא אֶת־שָׁמִוֹ לְשַׁוָא: (פּ) (ח) זַכֵוֹר אֶת־יָּוֹם הַשַּׁבַּׁת לְקַדְּשָׁוֹ (ט) אֵן שֶׁת יָמֵים הַעֲבֶבד וְעַשֵּ יתַ כַּל־מְלַאכְהֵדְּ (י) וְיוֹם השָׁבִיעִי שַבַּ תוּ לִיהוָה אֱלֹהַידְּ לָאֹ־תַעֲשֵׂה כל־מַלאכה אַתָה ו וּבְנָהֵ־וּבְהָּה עַבְדָּהַ נאַמַתדׁ וּבָהַמְתַּהָ וְגֵרְדָּ אֲצֵע ר בִּשְׁעַבֵּידְ (יא) בֵּי שֵׁשֶׁת־יַמִים עֲשָׂה יָהוַה אֵת־הַשְּׁמֵיִם וָאָת־הַאַּרֵץ אָת־הַיַּם וְאָת־כַּל־אֵשֶׁר־בַּם וינח בּיוֹם השביעי על־כַּוְ בַּרְדְּ יְהוָה אָת־יִוֹם הַשַּׁבַּת וַיִקְדְשֵׁהוּ: (ס) (יב) כַּבֵּד אָת־אַבִידְ וָאָת־אָמֵדְ לְמַעַן יַאַרְכִוּן יַמִּידְ עַל הַאַדַמַּה אֲשֶׁר־יִהוָה אֱלֹהִידְּ נֹתֵן לַדְּ: (ס) (יג) לָא תַּרָצַ ח: (ס) לָא תַּנָאַ ף: (ס) לָא תַּגְנָב: (ס) לְא־תַעֲנָה בָרֵעֲךָּ עֵד עֲקֶר: (ס) (יד) לְאַ תַחָמָד בֵּית רֵעֵךּ לְא־תַחָמֿד אֱשֶׁת רַעָּד ועַבַדוֹ וַאָמתוֹ ושוֹרוֹ וַחַמֹּרוֹ וַכָּל אַשֵׁר לרעה: (פ) (טו) וכל־העם רֹאִים אַת־הַקּוֹלֹת וָאֵת־הַלַּפִּידָֹם וָאֵתֹ קוֹל הַשֹּׁלֵּר וָאֶת־הַהַר עַשָׁן נַיָרָא הַעַם נַיַּנְעוּ נַיַּעַמְדוּ מַרחַק: (טז) נַיָּאמָרוּ אַל־מֹשֶׁה דַבַּר־אַתַה עַמַנוּ וְנִשְׁמֵעָה וָאַל־יִדְבֵּר עָמֵנוּ אֵלהִים פַּן־נַמְוּת: (יז) וַ^{נָּ}אֹמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם*ׁ* אַל־תִּירַאוּ כִּי לְבַעֲבוּר נַסִוֹת אֵתְכֶּם בַּא הַאֵלהִים וּבַעַבוּר תִּהָיָה יִרְאַתֵּוֹ עַל־פָּנִיכֵם לְבַלְתֵּי תָחֲטָאוּ: (יח) וַיַּעֵמָד הַעָם מְרַחָק וּמֹשֶׁהֹ נָגָשׁ אֱל־הַעַרַפָּל אֲשֶׁר־שׁם האֵלהים:

the LORD your God is assigning to you. (13) You shall not murder. You shall not commit adultery. You shall not steal. You shall not bear false witness against your neighbor. (14) You shall not covet your neighbor's house: you shall not covet your neighbor's wife, or his male or female slave, or his ox or his ass, or anything that is your neighbor's. (15) All the people witnessed the thunder and lightning, the blare of the horn and the mountain smoking; and when the people saw it, they fell back and stood at a distance. (16) "You speak to us," they said to Moses, "and we will obey; but let not God speak to us, lest we die." (17) Moses answered the people, "Be not afraid; for God has come only in order to test you, and in order that the fear of Him may be ever with you, so that you do not go astray." (18) So the people remained at a distance, while Moses approached the thick cloud where God was. (19) The LORD said to Moses: Thus shall you say to the Israelites: You yourselves saw that I spoke to you from the very heavens: (20) With Me, therefore, you shall not make any gods of silver, nor shall you make for yourselves any gods of gold. (21) Make for Me an altar of earth and sacrifice on it your burnt offerings and your sacrifices of well-being, your sheep and your oxen; in every place where I cause My name to be mentioned I will come to you and bless you. (22) And if you make for Me an altar of stones, do not build it of hewn stones; for by wielding your tool upon them you have profaned them. (23) Do not ascend My altar by steps, that your nakedness may not be exposed upon it.

(פ) (ש) ניָאמֶר יְהנָה אֶל־מֹשֶׁה כָּה תאֹמַר אֶל־בְּנִי יִשְׂרָאֵל אַתָּם רְאִיתֶּם כִּי מִן־הַשָּׁמִׁים דְּבַּרְתִּי עִמְּכֵם: (כ) לָא תַעֲשָוּן אָתִּי אֱלְהִי כָּסֶף נֵאלֹהֵי זָהָב לָא תַעֲשָוּן אָתִי אֱלְהִי כָּסֶף נֵאלֹהֵי זָהָב לָא תַעֲשָוּן לָכֶם: (כֹא) מִזְבְּח אֲדָמָה תַּעֲשֶׂה־לִי וְזָבַחְתָּ עָלָיו אֶת־בְּלְהָר בְּכֶל־הַמֶּקוֹם אֲעֶׁר אַזְבִיר אָת־בְּלָה בְּכָל־הַמֶּקוֹם אֲעָׁר אַזְבִיר אָת־בְּנִה בְּכָרְהַמֶּקוֹם אֲעָׁר אַזְבִיר אָת־בְנָה וְאִם־מִוְבָּח אֲבָנִים תִּעֲשָׂה־לִּי לְא־תִבְנָה אָתְהַלְּה בְמַעְלָת עַל־מִזְבְּחֵי אֲעָׁר לִא־תַבְנָה (כֹב) אָתְהַנְה בְּמַנְלָת עַל־מִזְבְּחֵי אֲעָר לִאֹר לִלְּר בְּמַנְלָה נְלִא־תַעֲלֶה עָלִיה נַתְּלָלָה; וֹלְא־תַעְלֶה עָלְינִה עַלְיִמְןּתְי אֲעָר לְּלִי. (כֹּב) לְא־תִגְלָה עָלְים עַלְינִה עַלְיִם עַלְיה עַלְיִבְּת אֲעָר לְאֹר תַעְלֶה עָלְיוֹ (כֹּ)